

EROTTAMATTOMAT

Suomi, 2008

Ohjaaja: Hanna Maylett

Käsikirjoittaja: Tarja Kylmä

Näyttelijät: Minna Haapkylä, Tiina Lymi, Jorma Tommila, Kaneli Johansson

Levittäjä: Nordisk Film

Ruotsinkielinen nimi: De oskiljaktiga

Kesto: 101 min.

Ikäraja: S

Genre: Draama

Oppimateriaalin tehtävät on suunnattu lukioille ja ammatillisille oppilaitoksille

Oppimateriaalin teemoja: elokuva Erottamattomat, äitiys; äitiyden myytit ja stereotyyppit, äidin ja tyttären välinen suhde, sisarten väliset suhteet, ohjaaja Hanna Maylett, naiset elokuvan tekijöinä

Tarina

Taru elää ratsutilalla harmonista elämää miehensä Harrin ja tytärpuolensa Ninnin kanssa. Kaikki muuttuu, kun Ninni loukkaantuu hevosonnettomuudessa. Kymmenen vuotta sitten Ruotsiin lähtenyt Ninnin biologinen äiti Eve kutsutaan paikalle Tarun pyynnöstä.

Even pikaiseksi kuviteltu käynti muuttuu pidemmäksi vierailuksi, kun Eve tajuaa, että hän haluaa menetetyt kymmenen vuotta elämästään takaisin. Kauan kytenyt kaipaus Ninni-tytärtä kohtaan nousee pintaan. Vähä

vähältä Eve alkaa vallata tilaa perheestä takaisin itselleen, jolloin Taru menettää elämänsä hallinnan.

Esiin nousee syyllisyyttä ja muistoja - rakkaitakin, vihaa ja tarvitsevuutta. Kaikki minkä Taru luuli olevan ehjää ja hallinnassa, kyseenalaistuu. Kymmenen vuotta puhumattomana olleet asiat vaativat selvittämistä ja kaikki neljä joutuvat etsimään oman paikkansa uudessa tilanteessa. (http://www.nordiskfilm.fi/valkokan_gas/minisite.php?id=1881)

Elokuva Erottamattomat

1. Keskustelkaa elokuvan jälkeen, mitä ajatuksia ja tuntemuksia elokuva teissä herätti? Jäivätkö jotkut kohtaukset tai asiat avautumatta? Oliko elokuva kiinnostava, tunteita herättävä, aito jne.?

2. Lukekaa Mikko Pielan kritiikki Uusi Suomi -verkkolehdestä (julkaistu 4.9.2008 osoitteessa <http://www.uusisuomi.fi/kulttuuri/34149-elokuva-arvio-erottamattoma>) Keskustelkaa luokassa miten omat kokemuksenne ja näkemyksenne ovat suhteessa oheiseen elokuva-kritiikkiin.

Kotimainen ihmissuhdedraama ei ole tasollaan viime vuosina juuri hätkähdyttänyt, mutta nyt tulee ensi-iltaan Hanna Maylettin esikoisohjaus "Erottamattomat".

Se on ihmeen kypsä, tasapainoinen ja ehyt teos, josta riittää mietiskeltävää pitkäksi aikaa.

Tarja Kylmän ansiokkaan kääntheikkääksi kirjoittama tarina sijoittuu pohjanmaalaiselle ratsutilalle. Alapuolinen joki on tumma ja puoleensavetävä, tallissa potkii musta vikuri ori, sade vihmoo kuraista pihaa ja peltoja.

Tässä maisemassa neljän ihmisen suhteet soivat kuin paremmassakin syyssonaatissa tosin hieman eri sävyissä kuin Bergmanin tuonnimisessä elokuvassa.

Ori potkaisee 14-vuotiasta tytärtä Ninniä (Kaneli Johansson). Sairaalaan joudutaan hälyttämään tytön kymmenen vuotta Tukholmassa ollut biologinen äiti Eve (Minna Haapkylä). Tyttö selviää säikähdyksellä, mutta kun Eve tekeytyy tilalle ja alkaa kerää takaisin menetettyä elämäänsä ja asemaansa, ovat kaikki jokseenkin säikähtäneitä, ei vähiten tilaa emännöivä Even sisarpuoli Taru (Tiina Lymi), joka on sikäläkin herkillä, että odottaa isännälle (Jorma Tommila) ja siis Ninninkin isälle lasta.

Isäntä pakenee aluksi jännitteistä tilannetta metsäkeikalle ja sisarpuolten taistelu tyttärestä ja miehestä voi alkaa.

Kaikki näyttelijät ovat oivassa vedossa, etenkin Haapkylä ja Lymi. Roolihahmot tuntuvat alussa huvittavankin vastakohtaisilta.

Kukapa mies ei olisi elämänsä aikana näihin naistyypppeihin törmännyt: Haapkylän Eve kantaa kaulallaan kultakirjaimin omaa nimeään ja farkut ovat kireällä. Lymin Taru taas ei juuri meikkaa vaan lompsii saappaissa ja pukeutuu isoon villapaitaan...

Jos Evellä on kaupunkilaisnaisen hepsakat konstit pyrkiä murrosikäisen tytön suosioon, on Tarulla taas aseenaan hevoset. Tämä valtataistelu kuulostaa pintapuoliselta "naisten elokuvalla" enemmän kuin miltä kankaalla näyttää. Kyllä tätä mieskin katsoo mitä suurimmalla mielenkiinnolla.

Maylettin elokuva on pohjaltaan hyvin vakava. Siinä on paljon epätoivoa ja kipua, mutta olennaista on se, miten tätä kipua kierrätetään henkilöstä toiseen ja samalla vaihtuu myös näkökulma asioihin. Nämä vaihdokset ovat suorastaan briljantteja ja ehkäpä juuri niistä johtuu tuo mieliyhtymä musiikkiin ja sonaatin muotoon.

Hanna Maylett omaa dokumentaristin taustan. Tyttönimellään Miettinen hän on tehnyt moniakkin huomionarvoisia töitä kuten "100 kelloa" ja "Kiltit tytöt". Usein hän on tutkaillut dokumenteissaan nuorien tyttöjen maailmaa ja tässä se kantaa ainakin siinä mielessä hedelmää, että Kaneli Johanssonin esittämä Ninni on harvinaisen onnistunut ja uskottava murrosikäinen roolihahmo. Voin sanoa näin samanikäisen tyttären isänä.

"Erottamattomissa" on sekin kiinnostava tematiikka, että kuinka kauan ihmisen aikuistuminen oikein kestää. Tätä tutkitaan etenkin Even kautta, joka tietysti hyppää myös persoonassaan kymmenen vuoden takaiseen menneisyyteen, puberteettiseksikin, kotipaikkakunnallaan kun on. Ei se viisasta ole, mutta kovin ymmärrettävää.

Olisiko se sitten sitä positiivista dokumentaarista taustaa, että Maylett uskaltaa olla ilmaisussaan hillitty? Samaa voi Sanna Salmenkallion musiikista. Maltillisuudella saadaan ihme aikaan; draama alkaa toimia ja virtaa kuin tilan alapuolinen joki.

Äitiys; äitiyden myytit ja stereotyyppit

1. Elokuvasssa *Erottamattomat Ninnillä* on tavallaan kaksi äitiä; kasvattiäiti Taru ja biologinen äiti Eve. Tehkää taululle miellekartta Ninnin ”äideistä”. Millaisia asioita, adjektiiveja ja ominaisuuksia henkilöille löytyy. Keskustelkaa siitä, miten nämä asiat ja ominaisuudet istuvat ”hyvän äidin” rooliin.

2. Lukekaa Karjalan maa -nimisessä lehdessä julkaistu Kaarina Naskin artikkeli *Äitiysmyytti – kaunis mutta kahlitseva* (<http://karjalanmaa.fi/tarkennus.php?lehti=490&id=2625>).

Miettikää miten artikkelin asiat on tuotu elokuvaan *Erottamattomat*.

Äitiysmyytti – kaunis mutta kahlitseva

Työpaikalla jutellaan yhteisistä tutuista, pariskunnasta jonka liitto päättyi eroon. Joku tietää, että lapset jäivät isälle. ”Isälle?”, toistellaan, ja äänen sävy paljastaa, mitä moisesta ajatellaan. Mies saa sädekehän, naisen päälle heittyä varjo.

Kirsi Nousiainen haastatteli väitöskirjaansa varten 18 naista, jotka asuvat erillään lapsistaan. - Että leimautumisen kokeminen kaikkien näiden naisten kohdalla oli niin rankka, sitä en olisi odottanut. Omat läheisetkin syyllistyivät, tutkija sanoo. - Äitiyteen liittyvät myytinomaiset piirteet ovat todella lujassa.

- Äidille muuttaminen eroon lapsistaan on aina suuri menetys, toteaa valtiotieteiden maisteri (väit.) Kirsi Nousiainen. Väitöskirjansa Nousiainen teki sosiaalityön tutkijakoulussa, ja uuden virkansa Pääkaupunkiseudun sosiaalialan osaamiskeskuksen johtajana

Valtiotieteiden maisteri Kirsi Nousiainen sosiaalityön kenttä on tuttu, ja sieltä pulpahti myös se keskeinen kysymys, johon hän tutkimuksellaan vastasi. Nousiainen väitteli vastikään Helsingin yliopistossa.

- Halusin saada selville, mitkä kaikki tekijät vaikuttavat siihen, miten äitiysidentiteettiä rakennetaan.

Kysymys on kiintoisasta ja moniulotteisesta prosessista elämäntilassa. Siihen vaikuttavat niin kulttuurinen tila, sosiaaliset suhteet, oman itsen arviointi kuin tunnetila, jossa moraalitunteilla on keskeinen sija.

Kunkin haastatellun muistoissa, elämäntilakokemuksissa ja -kertomuksissa ilmeni tutkijan mukaan hyvin, miten sitkeitä äitiyteen liittyvät uskomukset ovat ja miten vahvasti ne rajaavat naisen elämää.

Lapsuudessa koetuilla traumaattisilla tapahtumilla, mm. hylkäämisen kokemuksilla on merkitystä elämäntilassa, kun taas syyllisyys ja häpeä syntyvät useimmiten niin, että muut syyllistyvät.

Huonon äidin leima

Maallikon kysymyksenä on, löytyikö näille naisille, parillekymmenelle lapsistaan erossa asuvalle äidille mitään yhteistä nimittäjää, olivatko he jossain suhteessa keskenään samanlaisia tai jossakin suhteessa erilaisia kuin äidit yleensä.

- Kukin heistä oli yhtä erilainen tai yhtä samanlainen kuin kuka tahansa äiti, Nousiainen toteaa painokkaasti.

- Myös siinä suhteessa, että heidän äitiytensä rakentui vahvaan vastuunkantoon. He kokivat olevansa hyviä äitejä, huolehtivat lapsistaan eron jälkeenkin, osallistuivat vaatehankintoihin ja harrastuksiin, pyrkivät tapaamaan heitä mahdollisimman usein ja kantoivat heistä huolta.

- Silti he syyllistyivät, ja syyllisyys liukuu usein häpeän tunteeksi. Tällöin vältetään esimerkiksi kertomasta vieraille omasta tilanteesta.

Kun lapset jäivät erossa isälle, äiti leimataan epäonnistuneeksi. Hänen arvellaan olevan päihde- tai mielenterveysongelmainen tai seksuaalisesti löyhätapainen.

-Kyseisestä joukosta kahdella oli päihdeongelma ja molemmat ovat

kuntoutuneet hakeuduttuaan hoitoon, Nousiainen kertoo. Sosiaalityöntekijän kokemuksellaan hän tietää hyvin, miten paljon päihiteitä käyttäviä vanhempia suomalaisessa yhteiskunnassa on.

- Myös niissä isissä joiden luo lapset jäivät...

Tutkijaa askarruttaa myös se, että haastatelluista naisista moni oli elänyt väkivaltaisessa parisuhteessa. Ovatko samat miehet nyt yksinhuoltajina muuttaneet tapansa?

Isiä varten eri mittarit?

Syyt siihen, miksi ratkaisu lasten huoltajuudesta päättyi isän hyväksi, vaihtelivat.

- Jotkut äidit näkivät itsekkin sen erotilanteessa parhaimmaksi johtuen isän ja lapsen/lasten läheisestä suhteesta, jotkut antoivat periksi koettuaan miehensä taholta painostusta tai uhkailuja, ja ääripäänä olivat sitten ne naiset, jotka olisivat ehdottomasti halunneet pitää lapset itsellään, mutta käräjäoikeuden päätös oli toinen.

- Äidit ovat siis joutuneet tyytymään vapaaehtoisestikin ratkaisuun, jota he eivät ole halunneet. Väkivaltaisissa kodeissa naiset huolehtivat arjesta, mutta kokevat itsensä arvottomiksi ja ahdistuneiksi. Tällainen murentaa naisen itsetuntoa ja voimavaroja, mikä merkitsee, että erotilanteessa äidit ovat heikoilla, eivätkä jaksa keskittyä riittävän tarmokkaasti ajamaan lapsen asumiseen liittyvää asiaa.

Tutkijan mukaan voidaan hyvällä syyllä kysyä, mitataanko isiä ja äitejä eri kriteereillä. Onko hyvä vanhemmuus miehelle eri asia kuin naiselle.

- Tuntuu kuin isille annettaisiin helpommin oikeus luistaa vaatimuksista. Kun lapset jäävät erossa äidille, on isiä jotka eivät välitä edes käyttää tapaamisoikeuttaan.

- Joskus naiset syyllistävät itse itseään, arvelevat vaativansa mieheltä ehkä liikojia.

- Äidin taakka ei kuitenkaan saa olla kohtuuton. Töiden jakaminen on sovittavissa,

mutta tärkeämpää on että puoliset jakavat keskenään vastuun perheestä.

Kaarina Naski

3. Laulu Äideistä parhain pitää sisällään paljon äitiyteen liittyviä stereotyyppioita ja myyttisiä elementtejä. Lukekaa laulun sanat ja miettikää mistä aineksista äitiysmyytti on leivottu. Tutustukaa myös Janhusen ja Minna Oulasmaan toimittamaan kirjaan Äitiyden kielletyt tunteet ja sen 11 myyttiin äitiydestä. Keskustelkaa äitiydestä.

Äideistä parhain

Lapsuus se on, korvaamaton
Paljon mä sain, siks kiitän sua vain
Äidille vaan laulaa nyt saan, äideistä
parhaimman sain
Lohdun hän loi,
suojan hän soi
Hellyyttä koin,
siks kiittää vain voin
Rakkaudesta voimaa mä saan,
äideistä parhaimman sain

kertosäe:

Hän ymmärtää ja lohduttaa,
laulun tään hän nyt saa-aa-aa
Kallein hän on, niin korvaamaton,
parhain hän on äiti mun

Luotas jos tie kerran mun vie,
suureks kun vartun unhoon jää et
Muistot nää mieleen jää, rakkautes tää
Äideistä parhain sä oot

Kristiina Janhusen ja Minna Oulasmaan 11 myyttiä äitiydestä

- ♥ Äidit ovat tietyn ikäisiä, kokoisia ja näköisiä.
- ♥ Synnytyksessä ja imetyksessä mitataan äitiyttä.
- ♥ Äitiys on luonteenpiirre.
- ♥ Äiti rakastuu lapseensa ensisilmäyksellä.
- ♥ Äidit ovat automaattisesti onnellisia.
- ♥ Äiti ei ole väkivaltainen.
- ♥ Äitiys on harmoniaa.
- ♥ Äiti on lapsilleen tasapuolinen.

- ♥ Lapsen temperamentti johtuu äidistä.
- ♥ Yksi äiti riittää.
- ♥ Ydinperhe on paras.

Äidin ja tyttären välinen suhde

1. Elokuvassa Ninnillä on vähintäänkin ongelmallinen äitisuhde. Eihän hän edes ole varma kumpi sisaruksista on hänen ”oikea” äitinsä. Äidin ja tyttären suhde on aihe, joka on kiinnostanut runsaasti kirjailijoita ja elokuvan tekijöitä. Miksi kyseinen teema kiinnostaa tarinankertoja? Keskustelkaa asiasta. Tässä muutamia esimerkkejä kirjoista ja elokuvista, joissa keskeisenä teemana on äidin ja tyttären suhde:

Kirjoja:

- Siri Kolu, *Metsän pimeä*
- Alice Kuipers, *Terveisin äiti*
- Claire Castillon, *Äidin pikku pyöveli*
- Anja Snellman & Ulla Jokisalo, *Side*
- Virve Sammalkorpi, *Yhtä matkaa*
- Anna-Leena Härkönen, *Avoimien ovien päivä*

Elokuvia:

- Nanna Huolmanin *Aavan meren tällä puolen*
- Auli Mantilan *Ystäväni Henry*
- Tuija-Maija Niskasén *Ihon aika*
- Pedro Almodóvarin *Volver*
- Ingmar Bergmanin *Syyssonaatti*

Sisarten väliset suhteet

1. Elokuvan siskokset Taru ja Eve ovat monella tapaa hyvin erilaiset. Millaisia siskoksia sinä tunnet? Ovatko he erilaisia

vai samanlaisia? Haastattele jotakuta esim. luokkatoveriasi (tyttöä), jolla on sisko ja kirjoita heistä juttu otsikolla Sisaret.

Ohjaaja Hanna Maylett (Miettinen)

1. Tutustukaa elokuvan ohjaajaan Hanna Maylettiin seuraavan haastattelun avulla. Minkälainen taiteilija haastattelun kautta piirtyy? Haastattelu löytyy osoitteesta <http://www.film-oholic.com/haastattelut/hanna-maylett-erottamattomat/>

Naiselokuvaa ja ihmissuhdesolmuja

Erottamattomat on elokuva kahden sisaren välisestä ihmissuhdekonfliktista, jossa monimutkaiset perhesuhteet menneisyyden haamuineen uhkaavat jokapäiväistä perhelämää. *Erottamattomat* on samalla ohjaaja Hanna Maylettin ensimmäinen pitkä fiktioelokuva. – Mietiskelin viisi vuotta sitten, mitä tekisin ensimmäiseksi pitkäksi elokuvakseni. Halusin tehdä elokuvan, jossa naiset ovat pääosassa ja tarinaa kerrotaan heidän kauttaan.

Elokuvan aihetta ja tematiikkaa ei tarvinnut lopulta etsiä kovinkaan kaukaa.

– Olin itse uusperheessä äitipuolena, joten tematiikka kiinnosti minua. Kysymykset, kuten mikä on biologisen äidin ja kasvattiäidin suhde lapseen ja onko niissä jotain eroa ja mikä on lapsen oikeus vanhempain, puhuttelivat minua. Elokuvan tekoaikana sain myös kaksi omaa lasta, millä oli selkeästi vaikutusta leffaan.

– Kaikki roolit, joita elokuvassa on naisilla, olivat minulle tavalla tai toisella tuttuja. Olen sisar, äiti ja tytär, joten lähdin liikkeelle omista tunnekuuhuistani.

Käsikirjoitusvaihe ja näyttelijät

– Käsikirjoittaja Tarja Kylmä tuli mukaan melko varhaisessa vaiheessa ja aloimme yhdessä kehitellä tarinaa ja sen eri elementtejä. Käsikirjoitusprosessi eli pitkään

ja elokuva muuttui alkuperäisideasta paljon. Rahoittajien hyväksymä lopullinen käsikirjoitus vastaa pitkälti lopullista elokuvaa. Kohtausten sisällä on tietenkin pieniä muutoksia, mutta periaatteessa koko runko ihmissuhdeumpisilmusta, jossa naiset ovat keskiössä, vastaa oikeastaan alkuperäistä ideaa. Se oli aluksi kuitenkin niin abstrakti hahmotelma, että muoto tuli vasta jälkeenpäin.

– Minulla oli selvä visio kokonaisuudesta, mutta Tarja kirjoitti ja muokkasi sen. En ole kirjoittanut käsikseen kirjaintakaan, mutta puhuimme kohtausten sisällöistä ja tarinan kaaresta aivan mielettömästi. Näyttelijöiden merkitys tuli esille jo varhaisessa vaiheessa.

– Jo käsivaiheessa oli selvää, että elokuva elää vain ja ainoastaan näyttelijöiden kautta. Jos se puoli ei onnistu, niin elokuvan teon voi jättää saman tien kesken.

– Roolit olivat todella vaativia. Niitä ei kirjoitettu ketään tiettyä näyttelijää silmällä pitäen, vaan käsikirjoitusprosessi hoidettiin ensin loppuun. Sen jälkeen lähdin etsimään näyttelijöitä, jotka olisivat uskottavasti tasavahvoja ja dynaamisia sisaria. Tiesin haluavani näyttelijät, jotka laittavat minutkin koville eivätkä ainoastaan toteuta käsikirjoitusta orjallisesti. En ollut työskennellyt kummankaan, Minnan tai Tiinan, kanssa, mutta he olivat lopulta mahtavia.

Ohjaajan tärkeimmäksi tehtäväksi työskenneltäessä näyttelijöiden kanssa Maylett näkee avoimen keskinäisen vuorovaikutuksen.

– Pidän tärkeänä, että kuuntelen näyttelijöitä ja minua voi lähestyä. Arvostan myös suoruutta, jolloin kommunikaatio on aitoa ja dialogista.

Mitkä ovat sitten näyttelijän tärkeimpiä ominaisuuksia?

– Pidän näyttelijän työssä tärkeimpänä emotionaalista uskottavuutta. Antennit heilahtavat nopeasti, jos näyttäminen ei ole aitoa. Silloin näyttelijöiden kanssa täytyy funtsia, mitä täytyisi tehdä toisin.

Kokemus ja haasteet

– Olen tehnyt neljätoista vuotta näitä hommia, neljä leffaa ja yhden tv-sarjan, joten on siinä aikamoinen ammattitaito tullut. Työprosessina Erottamattomissa ei ollut minulle mitään mitä en olisi jo aiemmin kokenut. Mittakaava ja budjetti olivat vähän isompia ja kuvauspäiviä oli enemmän, minkä lisäksi kuvasuunnittelullekin jäi vähän enemmän aikaa.

Debyyttielokuvan tekoa sanotaan usein kaoottiseksi ja epävarmaksi kokemukseksi. Kun ensimmäistä pitkää elokuvaa tehtäessä on kuitenkin kokemusta jo reilusti, mitkä ovat kokeneen elokuvantekijän haasteet?

– Haasteet liittyivät ennen kaikkea tarinankerrontaan. Sen kanssa täytyi ottaa aikamoisia riskejä, kun tarina on monen keskeisen henkilön kautta polveileva ja monivaiheinen, jolloin tasapainon löytäminen oli erityisen tärkeää.

– Kolmekymmentä kuvauspäivää täytyi käyttää harkiten. Myös hevoset ja Pohjanmaalla kuvaaminen tuottivat omat haasteensa. Syy, miksei hevostiloja ja hevosia ole elokuvissa, on se, että on silkkää hulluutta kuvata elokuvaa hevosten kanssa. Hevonen on visuaalinen eläin ja se sopi Tarun tematiikkaan. Olen iloinen, että kaikki onnistui hyvin, mutta jos on olemassa vaihtoehtoja tehdä elokuvaa ilman eläimiä, niin suosittelen pohtimaan sitä vakavasti. Minkälaisia ajatuksia valmis työ sitten herättää ohjaajassa?

– Tulipa tehtyä vakava työ. Olen kuitenkin tyytyväinen lopputulokseen, sillä onnistuimme saavuttamaan sen mitä lähdimme tavoittelemaan.

Toni Puurtinen

Hanna Maylettin ansioluettelo elokuvaalalla (<http://www.elonet.fi/name/he3iv7/>):

Erottamattomat 2008; Ohjaus (nimellä Hanna Maylett), tarina (nimellä Hanna Maylett)

Espoon viimeinen neitsyt 2003, Ohjaus (nimellä Hanna Maylett)

Kiltit tytöt 2000, Ohjaus, käsikirjoitus, äänitys (off-haastattelut)

Vägen till Lelle (Tie Lellen luo) 1999;

Apulaisohjaaja
100 kelloa 1998; Ohjaus, käsikirjoitus
Poika ja ilves 1998; Tuotantokoordinaattori,
making of -dokumentin videokuvaus
Iso poika 1997; Kuvaussihteeri
Vita nuova 1997; Tuotantoassistentti
Karjalan heili 1996; Ohjaus, käsikirjoitus,
äänitys, leikkaus
Ratapenkan ruusu 1996; Ohjaus, käsikirjoitus
Sukupuoli X 1996; Leikkaus
9,95 + PPM 1995; Ohjaus, käsikirjoitus,
leikkaus

Suojaviiva 1995; Käsikirjoitus, kuvaussihteeri

Pojan ja ilveksen jäljillä; Kuvaus

Opettajalle vinkiksi:

Suomalaisia naisohjaajia: Ritva Arvelo, Glory Leppänen, Ansa Ikonen, Kyllikki Forsell, Eija-Elina Bergholm, Kanerva Cederström, Susanna Helke, Liisa Helminen, Pirjo Honkasalo, Kaija Juurikkala, Sina Kujansuu, Kaisa Rastimo, Nanna Huolmanin, Auli Mantila, Tuija-Maija Niskanen, Mari Rantasila, Johanna Vuoksenmaa, Zaida Bergroth, Tarja Lapila, Anastasia Lapsui, Katariina Lillqvist, Eira Mollberg, Nadja Pyykkö, Ulla Renko, Virpi Suutari, Pia Tikka, Minna Virtanen

Naiset elokuvan tekijöinä

1. Lukekaa artikkeli Ohjaaminen ei ole naisten ammatti osoitteessa
http://opintoluotsi.fi/fi-FI/artikkelit/ohjaaminen_ei_ole_naisten_ammatti/
ja keskustelkaa artikkelista. Puhukaa naisohjaajista ja muista elokuvien naistekijöistä: Keitä naisohjaajia muistatte? Entä käsikirjoittajia? Kuvaajia? Lavastajia? Tutustukaa suomalaisiin elokuvan tekijänaisiin esim. osoitteessa
<http://www.elonet.fi/>,
joka on Kansallisen audiovisuaalisen arkiston ja Valtion elokuvatarkastamon ylläpitämä tietokanta, joka sisältää tietoa Suomessa esitetyistä elokuvista ja muista kuvaohjelmista sekä niiden tekemiseen osallistuneista henkilöistä ja yhtiöistä.

2. Laatkaa pareittain lyhyt esittely jostakusta naisohjaajasta ja hänen tuotannostaan ja esitelkää kohteenne muulle luokalle.

Oppimateriaalin on laatinut
äidinkielen ja viestinnän opettaja
Marjaana Mitikka
Oppimateriaalin on tuottanut
Marjo Kovanen
Koulukinosta.